

Helyes Zsuzsanna

“Nők a tudományban” kerekasztal beszélgetés vezérvonala

Általános orvosként végeztem 1995-ben Pécsen, és határozott gyermekorvosi terveim voltak. Mivel minden Pécshez köt, nem akartam máshol dolgozni, itt pedig nem volt gyermekorvos állás. Úgy gondoltam ezért, hogy az akkor induló PhD képzés jó alapokat adhat a későbbi klinikusi pályámhoz. Akkoriban egyáltalán nem tudtam elképzelni a kutatói életpályát, ami közel 10 évig így is maradt, miközben PhD-t, klinikai labor és klinikai farmakológia szakvizsgákat szereztem.

Az, hogy végül mégis a PTE ÁOK Farmakológiai és Farmakoterápiai intézetében maradtam, és ugyanott dolgozom lassan negyed évszázada, ugyanazon izgalmas téma egyre bővülő aspektusainak kutatásán, csakis Szolcsányi János Professor Úrnak köszönhető, aki igazi “Atyai Mesterem” volt. Hálás vagyok a sorsnak, hogy “véletlenül” az Ő “kezei alá” kerültem, bár Ő maga mondta, hogy nem “véletlen” volt, hanem a Doktori Tanács elnökeként a PhD felvételin szándékosan szervezett be magához. Professor Úr nemcsak a szakma minden részletét tanította meg a projekttervezéstől a kísérletek precíz kivitelezésén keresztül az eredmények világos prezentálásig és a lényegretörő szemléletig, hanem a kutatómunka iránti alázatot, a felfedezés örömeit, a lelkesedést, a csapatépítés fontosságát. Igazi iskolateremtő volt, aki átadta az optimizmusát a munkatársainak, akitől mindig azt hallottuk, hogy a kapszaicin-érzékeny érző idegrendszer a legérdekesebb és legfontosabb szabályozó rendszer a szervezetünkben, aki igényt teremtett bennünk arra, hogy ne csak leírjuk a tapasztalatokat, hanem meg akarjuk ismerni a pontos mechanizmusokat, és hogy sosem szabad feladni. Nélküle biztosan nem lennék ma kutató, és nem tudtam volna népes, lelkes, eredményes, sok fiatal kollégából álló kutatócsapatot felépíteni.

Az egyértelmű fordulópont az életemben a kutatómunka iránti elkötelezettség tekintetében akkor következett be, amikor már az én tanítványaim érték el sikereket, erre voltam és vagyok a legbüszkébb, sokkal jobban, mint a saját szakmai elismeréseimre, díjaimra. A kutatói utánpótlásnevelést a legfontosabb feladatommak tartom. Bár felfedező kutatást végzünk a fájdalom és a gyulladáshoz kapcsolódó folyamatok mechanizmusainak megértésére irányulóan, szívügyem a kutatás-fejlesztés és az innováció. Jelenleg három, különböző stádiumban lévő saját kezdeményezésű és koordinálású fájdalomcsillapító gyógyszerfejlesztési projekten dolgozunk.

Az utóbbi 7 évben a Szentágotthai Kutatóközpontnak szenteltem munkám egy jelentős részét, amely megalakulása óta tudományos titkárként, igazgatóként, másfél éve elnökként dolgozom. Intézményünk nagy előrelépést jelentett a PTE orvosbiológiai és természettudományos kutatásainak terén, publikációs és pályázati aktivitásunkat, nemzetközi versenyképességünket jelentősen megnövelte. Most már biztosan tudom, hogy jó helyen vagyok, és bízom abban, hogy eredményeink a magyar tudomány (saját területemet tekintve a neurofarmakológia és a fájdalomkutatás) nemzetközi elismertségét segítik elő.